

og just ikke kan være tjent med at faa strebet i sin Karakterbog, som det ærede Medlem har gjort; jeg tvivler om, at han sætter Pris derpaa, og det kan vel være et Spørgsmaal, om det ærede Medlem har Besøjelse til at udstede saadanne Attester. Det vilde utvivlsomt have været et uhyre Tilbagestridt for den bedkommende, om han var bleven sat over til Hovedkontoret. Han vilde have tviteret en siffer og solid Embedsstilling og faaet en Stilling, hvor han blev antaget af Ministeren og ikke havde Afgang til nogen som helst Adnævnelse eller Pension, altsaa en ganske løs Stilling. Det kunde aldrig være faldet mig ind at tilbyde ham noget saadant, og han vilde ganske sikkert med Hænder og Fødder have sat sig derimod. — 4 Aar efter blev Overingeniør Fridericias Post inddragen, idet man tidligere havde haft 2 Overingeniører og nu fik en Banechef, som det kaldes, og saa skulde han altsaa anbringes. Det, det ærede Medlem mener, er vel det, at jeg den Gang skulde have smidt Overingeniør Ernst fra hans Tjeneste, som han har bestridt meget tilfredsstillende i flere Aar — thi han er ogsaa en meget dygtig og samvittighedsfuld Mand med en meget stor Arbejdskraft — og sat Ingeniør Fridericia derind. Jeg tror ogsaa, at Fridericia i dette Tilfælde meget vilde have sig frabedt at gaa fra sin solidere Embedsstilling over til en honorarlønnet Post med Ansættelse af Ministeren. Noget maatte der gøres for Fridericia, da man ikke vilde lade ham gaa paa Ventepenge og gerne vilde beholde ham til Tjeneste; saa maatte han nøjes med Stillingen som Kontorchef ved Hovedkontoret. Det er i alle Maader en lige saa god Stilling som den, Overingeniør Ernst indtager, og det, det ærede Medlem siger, er ret vilblevende. Det ser ud, som om Fridericia nu var ringere stillet, end han var før, men det er ikke Tilfældet. Ganske vist udfører han Kontorchefsforretninger, men paa samme Bilsaar, som han havde som Banechef og Overingeniør, saa der er ikke noget at anke over i den Retning. Det forekommer mig, man har baaret sig fornøftigt ad i dette Tilfælde, og jeg tror ikke, det ærede Medlems Antæ har noget som helst paa sig. — Endelig protesterer det ærede Medlem „paa danske Ingeniørers Vegne“ fra Rigsdagspladsen, for at der kan blive meddelt „Opregnsning“ i et Forhold, som han dog finder ganske uforsvarligt. Jeg tror, at da det ærede Medlems Udtalelse beror paa Festsagelser fra Ende til anden, er det ganske unødvendigt at komme med denne Protest og søge at meddele Opregnsning ved en Udtalelse. Og jeg gad nok

vide, paa hvilke Ingeniørers Vegne det er, at det ærede Medlem fremsætter denne Udtalelse. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem her kan tale paa andres Vegne, og ved danske Ingeniører forstaar man nu, naar der er Tale om en Organisation, Ingeniørforeningen, og det er for mig ganske sikkert, at det ærede Medlem ikke har nogen som helst Føje eller Berettigelse til at tale paa Ingeniørforeningens Vegne.

Saa kom det ærede Medlem nærmere ind paa at omtale det Forhold, som Ingeniør Ernst staar i til forskellige Baneanlæg, og der gjorde det ærede Medlem sig ogsaa skyldig i en Række Overdrivelser og Festsagelser. Det ærede Medlem tror, at den kommitterede har et Par Hundrede Mil at beskæftige sig med, men det er en ren Festsagelse. Det ærede Medlem kom med en hel Del Fantastik; dem skal jeg ikke nærmere beskæftige mig med, da de ere ganske umulige. — Dernæst siger det ærede Medlem, at efter som Staten nu bidrager Halvdelen af Banernes Anlægssum, kommer den altsaa til at betale sin egen fastlønnede Ingeniør Halvdelen af hans Honorar. Ja, det kan være meget tvivlsomt, men det ærede Medlem overser i alt Fald een Ting, og det er, at jo mere Staten bidrager til de private Baner, des mere interesseret er Staten i, at disse Baner bygges godt, og det ærede Medlem tager ganske fejl, naar han tror, at der er forskellige Interesser hos de Herrer, der staa for det private Anlæg, og hos Staten. Deres Interesser falde utvivlsomt paa ethvert Punkt sammen, og det ærede Medlem fra Hjørring (Kump) har jo ogsaa udtalt sig i den Retning, altsaa med et helt andet Syn end det, det ærede Medlem søgte at gøre gældende. — Saa troede det ærede Medlem, at den bedkommende Ingeniør skal kontrolleres af sine egne underordnede. Det er ogsaa en meget stor Festsagelse, thi Anlægget for Statsbanerne har meget lidt, saa at sige intet, at gøre med de private Baneanlæg. Det er kun i ganske særlige Forhold, naar Ministeriet vil sætte sig i Bevægelse, at man behøver en Erklæring, ellers er der ikke Tale om slikt, og den Kontrol, der er Tale om, er af en helt anden Art. Kontrollen gaar nemlig ud paa at efterse, om Anlægget er udført, saaledes som det er projekteret, altsaa ganske det samme, som der er Tale om ved Statsanlægene, hvor ogsaa Ingeniører, der ikke ere ansatte ved Hovedkontoret, ere de kontrollerende. Det er en Kontrol med Entreprenørerne, Banebyggerne og andre, der have Arbejde at udføre ved Jærnbannerne, og der er ikke nogen som helst Kollision mellem dette Forhold og Forholdet som Ingeniør.